

Scénář Jindřich Čech

Vypravěč:

- Jindřich Čech se narodila 2 roky po komunistickém převratu v Plzni. Jeho rodina na tom byla finančně dobře. Bydleli v mnohapokojovém bytě a jeho dědeček vlastnil mezinárodní firmu. Jeho tatínek se navíc zapojil po měnové reformě v roce 1953 do protestů v Plzni, na což doplatil.

Pamětník: 02:37-02:53 – 1. nahrávka

„Prostě tatínek zmizel jednou někdo na nás zazvonil on šel otevřít a se od dveří nevrátil zpátky do bytu a na jednou nebyl rodina hledala kde je kam se poděl a po par dnech zjistili že je ve vyšetřovací vazbě“

Vypravěč:

- Po zatčení tatínka je dokonce i s prarodiči vystěhovali z bytu

Pamětník: 04:14-04:25, 04:31-04:35 – 1. nahrávka

„nastěhovali nás do takový vesnice na severu od Plzeň do takový polo zbořeni chalupy, kterou jsme si nemohli opravit takže si s toho dětství pamatuju že nám přelo do postele“ 04:14-04:25

„že nám byla trošku zima a neměli jsme taky moc jídla“ 04:31-04:35

Vypravěč:

- Svůj špatný původ si začal uvědomovat už na základní škole.

Pamětník: 9:56 – 10:14 – 1. nahrávka

„Jedna paní učitelka si mě vzala ve druhé třídě před tabulí a jako nejdřív měla velkou přednášku vo tom jak buržoazie je nepřítel a prostě strašný věci vykládala a pak řekla: tohle je dítě třídních nepřátel dávejte si na něj pozor, nekamaradte se s nim“ - 9:56 – 10:14

Vypravěč:

- Už v útlém věku věděl, že nemá šanci dostat se ani na střední školu

Pamětník: 11:41-11:46, 11:52 – 12:01 – 1. nahrávka

„že se mi nedostane žádné vzdělání děti takový jako jsem byl já“ -11:41-11:46

„by na žádnou střední školu nepřijali jako ve škole i když jsme se učili dobře tak na nás kladli zvýšili nároky jenom proto aby nám mohli dat horší známku“ - 11:52 – 12:01

Vypravěč:

- Ještě jako dítě chodil často ven a s kamarády dělali kdejakou neplechu. Občas zašli ale až téměř moc daleko

Pamětník: 07:53 – 07:54, 08:05 – 08:19 – 1. nahrávka

„přijeli policajti“ - 07:53 – 07:54

„tam přijeli s tím, že ty kluky rozeženou, že nás rozeženou, že teda tohle ne. No a těch několik desítek možná 100 kluků se do nich pustilo kamenama ty se dali na útěk ty dva policajti a my jsme jim to auto totálně rozbili“ - 08:05 – 08:19

Vypravěč:

- A tak děti ze Slovan získali malé vítězství nad státním aparátem

Pamětník: 8:29-8:41, 08:46 – 08:47 – 1. nahrávka

„pak se to strašně vyšetřovalo a ze všech bytů byl slyšet, jak kluci dostávali nářez: Vopovaž se říct, že si tam byl, byli jsme u babičky na návštěvě“ - 8:29-8:41

„takže se to nevyšetřilo“ 08:46 – 08:47

Vypravěč:

- Střední školu mohl dodělat až v dospělosti

Pamětník: 13:27 – 13:30, 13:31 – 13:34 – 1. nahrávka

„pak už jsem moh při zaměstnání vystudovat střední školu“ 13:27 – 13:30

„to už jsem byl jakoby dělník a už jsem to doporučení dostal“ - 13:31 – 13:34

Vypravěč:

- Většinu přátel měl pan Jindřich Čech mimo školu. Často byli starší a také ze společensky vyloučených rodin, kteří měli nezdárka problémy s STB

Pamětník: 14:07 – 14:09, 14:13 - 14:20, 15:09 – 15:19, 15:24 – 15:25, 16:23 – 16:31, 16:39-16:40 – 1. nahrávka

„byly jsme taková ta závadová mládež“ - 14:07 – 14:09

„bylo to vomezený, tam jsme chodily do toho lomu, tam se ty rozdily stíraly, kdo je kdo“ - 14:13 - 14:20

„Ve jsem ve svých generaci žádný kamarádi neměl a když jsem pracoval v tom divadle tak v divadelním klubu jsem se seznámil s takovou partou o 10 až 20 let starších kluků“ 15:09 – 15:19

„a oni mě vzali mezi sebe“ 15:24 – 15:25

„stb začalo začalo začalo hledat nepřátele režimu a nás určilo za proti státní skupinu“ - 16:23 – 16:31

„a začaly nás vyšetřovat“. - 16:39-16:40

Vypravěč:

- Pamětník byl sám několikrát vyslýchán, kvůli čemu měl značné potíže

Pamětník: 16:43 – 16:47 – 1. nahrávka

„Tak že jsem měl s tou vysokou školou utrum v tej době jsem taky dělal v divadle, takže mě samozřejmě vyhodily“ - 16:43 – 16:47

Vypravěč:

- Dnes už s humorem vzpomíná pan Jindřich Čech na jeden z výsledků

Pamětník: 01:24 – 01:28, 01:37 – 01:46, 02:00 – 02:01, 02:05 – 02:11, 02:17-02:19, 02:23-02:35, 02:40-02:46

- 2. nahrávka

„mě tlačili do toho, že bych s nima měl spolupracovat, to znamená, že bych měl udávat“ - 01:24 – 01:28

„a oni mě nabídli, že když jim podepíšu spolupráci, že na tu školu se automaticky dostanu a abych přišel druhej den a řekl jim, jak jsem se rozhodl“ - 01:37 – 01:46

„přišel jsem tam druhej den“ - 02:00 – 02:01

„a já sem si pamatoval ze švejka takovou německou větu: licken mich arch“ 02:05 – 02:11

„to je polibte mi prdel“ 02:17-02:19

„Německy sem to tam naškrábal strašně nečitelně“ 02:23-02:35

„druhej den ráno v půl pátý bušili mi na dveře, přijeli si pro mě“ 02:40-02:46

Vypravěč:

- S ohledem na tuto až skoro humornou epizodu se pojí názor pamětníka na to, proč skončil komunistický režim

Pamětník: 32:25 – 32:26, 32:31 – 32:32, 32:36 – 32:37, 32:50 – 32:54 – 1. nahrávka

„většinou byli šéfové, který nebyli odborníci“ - 32:25 – 32:26

„který tomu nerozuměli“ - 32:31 – 32:32

„vedli to strašně“ - 32:36 – 32:37

„nakonec ten komunismus dojel na to, že byl hospodářsky úplně zugrunt“ - 32:50 – 32:54

Vypravěč:

- V téhle době se proti režimu bojovalo bez vážných následků obtížně. Jedna z preferovaných možností mezi mladými lidmi byla móda

Pamětník: 36:05 – 36:09, 36:11 – 36:18, 36:20 – 36:22

„byla taková móda nosit kostkovaný kalhoty“ - 36:05 – 36:09

„to bylo považováno za výtržnictví a mě jednou sebrala policie a ty tmavočervený kostkovaný kalhoty“ - 36:11 – 36:18

„mi rozstříhali na těle“ - 36:20 – 36:22

Vypravěč:

- Jindřich Čech se zapojil ale i do aktivnějšího odporu v roce 1968

Pamětník: 40:39 - 40:47, 40:49 – 40:51

„chtěli Rusové obsadit rozhlas a my sme seděli tady v řadách na ze mi vokolo rozhlasu, že je tam nepustíme a oni proti nám se dycky rozjeli tanky“ - 40:39 - 40:47

„a třeba 2 metry před náma jako zabrzdil“ - 40:49 – 40:51

Vypravěč:

- Přesto že měl Jindřich Čech velké problémy s režimem dnes vzpomíná i na jeho duálnost. Kdy ne vše je tak jak vypadá. Nejvíce se tato rozporuplnost projevovala v mluvě lidí – i komunisti doma mluvili jinak než na veřejnosti

Pamětník: 32:02 – 32:09, 32:11 – 32:15 – 1. nahrávka

„třeba těch rodinách to bylo tak že pokud se o tom v rodinách mluvilo, tak se dětem říkalo ale tohle venku nesmíš říct“ - 32:02 – 32:09

„takže venku se jásalo s mávátkama a doma se nadávalo“ - 32:11 – 32:15

Vypravěč:

- Zatímco propaganda hlásala, že se mají všichni dobře a ničeho není nedostatek realita byla jinde

Pamětník: 31:47-31:55, 33:34 – 33:38 – 1. nahrávka

„propaganda nám tvrdila, že je všechno děsně bezvadný, ale my jsme všichni věděli, i ty komunisti, že to tak není.“ - 31:47-31:55

„zboží nebylo k mání, pokud bylo tak bylo v strašně špatnej kvalitě“ - 33:34 – 33:38

Vypravěč:

- Během života si Jindřich Čech uvědomil. Co je skutečně důležité a mladé generaci by doporučil pár věcí.

Pamětník: 18:45 – 18:57 – 2. nahrávka

„Abyste využili každou možnost k tomu, aby ste se naučili cenejch věcí, aby ste hodně četli a učili se jazyky a cestovali protože a jako nikomu neublížovat“ - 18:45 – 18:57